

עמ"ת 46537/04/17 - עידן מנשורי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 46537-04-17 מנשורי נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט גרשון גונטובניק
עורר	עידן מנשורי
	ע"י ב"כ עו"ד: אילן אזולאי
נגד	מדינת ישראל
משיבה	ע"י ב"כ עו"ד: צוריאל שגב

החלטה

לפני ערר על החלטות בית המשפט קמא (החלטת כב' השופט **הרמלין** (מיום 14.3.17) בעניין קיומן של ראיות לכאורה נגד העורר, ושל כב' השופט **קורנהאוזר** (מיום 2.4.17) בעניין חלופת המעצר שהוטלה עליו).

1. נגד העורר הוגש כתב אישום לבית המשפט קמא (ת.פ. 17-3-17853). כתב האישום כולל ארבעה אישומים: מכירת סם מסוכן ל-ב' מסוג קנבוס במשקל 2.06 גרם תמורת 150 ₪. באותן הנסיבות החזיק העורר בתא המטען של הרכב שלו סם מסוכן (קנבוס) מחולק לשתי שקיות במשקל כולל של 19.48 גרם, ללא אישור כדין או היתר ושלא לצריכה עצמית; מכירת סם מסוכן מסוג קנבוס ל-ב' בשלוש הזדמנויות קונקרטיות תמורת 100 ₪ בכל פעם, ועוד עשר הזדמנויות נוספות; מכירת 2 גרם של סם מסוכן (ביום 15.10.15) מסוג קנבוס ל-פ' במחיר 100 ₪ לגרם ללא היתר כדין; מכירת 1-2 גרם של סם מסוכן (ביום 18.4.16) מסוג קנבוס ל-ש' במחיר 100 ₪ לגרם ללא היתר כדין.

בגין כל אלה הואשם העורר בעבירות של יצוא, יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים (עבירות לפי סעיף 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973).

2. לצד האישום הגישה המשיבה בקשה למעצר עד לתום ההליכים המשפטיים של העורר. נטען בבקשה כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס האישומים. בנוסף, מתנהל נגדו אישום נוסף בגין החזקת סמים לצריכה עצמית. העורר מוכר בקרב חבריו כמי שסוחר בסמים, וקמה בנושא עילת מעצר סטטוטורית.

כב' השופט **הרמלין** קבע (ביום 14.3.17) כי קיימות ראיות לכאורה לחובת העורר. הוא ציין כי עיון בהודעות שנגבו מעלה שישנם עדים המפלילים את העורר במספר רב יותר של מכירות סם מאלה הנזכרות בכתב האישום, ומכאן שהמשיבה נהגה בזירות בגיבושו. הוא שלח את עניינו של העורר לתסקיר שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן הצביע על משפחה דתית מתפקדת ונורמטיבית. העורר "**נחשף לפיתוי העולם החילוני**", עבר לאזור המרכז והחל להשתלב בתעשיית הפקת האירועים. שלילתו המוחלטת את כל המיוחס לו בכתב האישום אינו מאפשר להעריך האם הרחיב

פעולתו בתחום הסמים, ולכן "לא ניתן לשלול הסיכון להישנות העבירות. עם זאת ניתן יהיה להפחית להתרשמותנו הסיכון באמצעות חלופת מעצר רצינית ואחראית שתפקח עליו באופן הדוק" (תסקיר מיום 30.3.17, עמ' 2). שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים שהוצעו, ועל רקע זה המליץ על שחרור למעצר בית מלא בבית הוריו, ולהטיל עליו פיקוח מעצרים.

עניינו של העורר נדון לבסוף בפני כב' השופט **קורנהאוזר** (ביום 2.4.17). בית המשפט ציין שמדובר במכירות של כמויות זעומות של סם מסוכן מסוג קנבוס בתמורה לסך כספי נמוך. על רקע זה הוא אימץ את המלצת שירות המבחן, והורה על מעצר בית מלא לצד בטוחות נוספות, אפשר יציאה לתפילה, והורה על צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים. עוד ציין בית המשפט כי ככל שלא תרשמה הפרות, יוכל העורר לצאת לשם התאווורות מידי יום בין השעות 12:00 - 16:00 החל מיום 1.6.17.

3. על החלטות אלה הוגש הערר שלפני.

העורר טוען כי שגה בית המשפט קמא בקובעו כי קיימות ראיות לכאורה. כך, ב' שלגביו מיוחסת כמות המכירות הגדולה ביותר של הסמים, העיד תחילה כי רכש סמים מהעורר פעם אחת, ולאחר מכן שינה גרסתו וטען כי רכש ממנו סמים במקרים רבים. הוא סירב להשתתף בעימות עם העורר כיוון שלא היה נעים לו. בתכתובות בין השניים שנמצאו, אין בסיס לכך שהעורר הוא שהציע לב' למכור סמים. חוסר הנכונות לעשות עימות גם עם העדים האחרים בפרשה, היא בגדר מחדל חקירתי. א' לא ציין כי קנה סמים מהעורר אלא שזה הביא לו סמים כחבר, ולמעשה הסכום ששילם זהה לסכום בו רכש העורר את הסם. מקריאת ההודעות בתיק עולה שמדובר בחברים שמעשנים סמים מפעם לפעם, ובכל פעם מישוהו אחר דואג לסם ומספק אותו לחבריו. לחילופין, גם אם קיימת תשתית ראייתית אין מקום להצדיק מעצר בית מלא. מדובר על עבירת סחר במדרג הנמוך ביותר. העורר מגיע ממשפחה נורמטיבית לחלוטין, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן. ב"כ העורר ביקש לאפשר לו לצאת עם אחד המפקחים את מעצר הבית, כדי שיוכל להמשיך ולהפעיל את העסק שלו, בשעות הערב והלילה. העורר נקי מסמים ומשתף פעולה עם שירות המבחן.

4. ב"כ המשיבה טען שיש לדחות את הערר. למרות הניסיון להפחית מחומרת האישום, מדובר כאן בסחר בסמים. אמנם הסחר נעשה בין חברים, אך עדיין מדובר במכירת סמים בתשלום. באישום הראשון העורר ו-ב' נתפסו כשהסמים ברשותם, ובאופן עקבי ב' ציין בהודעותיו שהעורר מכר לו סמים. כל הלקוחות מסרו את גרסתם ושתפו פעולה עם החקירה, אך סירבו לעשות עמות שכן התביישו נוכח הכרותם את העורר. המשטרה לא תבצע עימות בכוח, ותקבל הנחיות מהפרקליטות אם זו תסבור שיש צורך בעימותים כאלה נוכח התשתית הראייתית שבתיק. בית המשפט קמא איזן כהלכה בין השיקולים, וממילא בחודש יוני הקרוב צפויה הקלה בדמות חלון התאווורות יומי בן 4 שעות. אשר למתן האפשרות לצאת לעבודה, המשיבה הייתה מוכנה לשקול זאת, אך עבודת העורר היא עבודת לילה, סביב מועדונים, ולכן לא ניתן להסכים.

5. עד כאן טענות הצדדים ומכאן להכרעה בערר.

לאחר עיון מוצא אני כי אכן קיימות ראיות לכאורה לחובתו של העורר. אכן, צודק ב"כ העורר בכך שהראיות בתיק אינן עשויות מקשה אחת מבחינת עוצמתן, ומבחינת משמעותן. קיימות ראיות המצביעות על צריכת סמים במסגרת חברית, להבדיל מאשר סחר בסמים. מנגד, ב' ציין במפורש כי העורר מכר לו את הסם (הודעה מיום 2.3.17, ש.20). תחילה השיב הייתה זו הפעם הראשונה בה רכש ממנו כאמור (שם, ש.40), אך מיד לאחר מכן ציין כי רכש ממנו את הסמים בתדירות של אחת לשבועיים שלושה (ש.44), ולבסוף העריך שרכש ממנו 10-12 פעמים (שם, ש.68). יחד עם זאת,

העורר קשר עצמו לראיה מרכזית בתיק, והיא הכמות הגדולה יותר של סם שנתפסה ברכב (שתי אריזות במשקל 20 ג' ברוטו). הוא ציין כי הוא זה שרכש את הסם, אך טען שהיה מיועד לשימוש עצמי (הודעה מיום 7.3.17, גיליון 4). מכל מקום, הוא הכחיש שמכר ל-ב' את הסמים כפי שהוא טען. בחקירתו הקודמת טען כי הסמים ברכב שלו נתפסו בחיפוש לא חוקי (הודעה מיום 2.3.17 ש.28).

כידוע, המבחן לקיומן של ראיות לכאורה אינו דורש ראיות המתיישבות זו עם זו, המבססות סיכוי להרשעה מעל לכל ספק סביר. יש לבחון האם יש בהן פוטנציאל מרשיע בעוצמה המתאימה (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133, 148 (1996)):

השאלה אינה אם חומר הראיות המצוי בידי התביעה מוכיח "לכאורה" את אשמת הנאשם מעבר לספק הסביר. המבחן הינו אם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראיתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי. אכן, לעתים קרובות חומר החקירה הקיים אינו כליל השלמות. גירסאות העדים, שעליהן סומך האישום, לעתים קרובות אינן תואמות זו לזו. אפשר אף שיש בו עדויות סותרות. לעתים העדויות ניתנות לפירושים שונים. לא פעם תתעוררנה שאלות שהעדויות אינן משיבות עליהן. אין בכל אלה בלבד כדי לשלול את ערכן כ"ראיות לכאורה להוכחת האשמה". אמת, בשל אותן סתירות ושאלות ייתכן כי קיים עתה ספק סביר באשמת הנאשם, אך קיומו של ספק סביר עכשווי באשמת הנאשם אינו שולל מהראיות את אופיין הלכאורי. השאלה הינה אם אותן סתירות ושאלות - לאחר שיעברו את כור ההיתוך של המשפט עצמו - יוכלו לשמש בסיס להרשעת הנאשם. אם יש בהן פוטנציאל ראיתי זה, כי אז הן מהוות "ראיות לכאורה להוכחת האשמה".

פוטנציאל זה קיים. כמובן שכל טענות ההגנה עומדות לה, ואלה תתבררנה בהליך העיקרי, שם גם תתברר משמעות אי עריכת העימות בין העורר לבין העדים האחרים. התרשמותי היא שגם לאחר כרסום מסוים בעוצמת הראיות, עדיין יש להן משקל של ממש, לביסוס סחר בסמים, שאכן אינו מצוי ברף הגבוה של עבירות מסוג זה.

6. על רקע זה לא נפל כל פגם בהחלטת כב' השופט **קורנהאוזר** לאמץ את המלצת שירות המבחן, בעניינו של העורר. יש לציין כי בית המשפט קמא גם אפשר הקלה בתנאי מעצרו של העורר, שתיכנס לתוקפה בעוד שלושה שבועות.

העורר ביקש לאפשר לו להמשיך לעבוד במשלח ידו, כמי שמיחצן פעילות מועדונים בתל-אביב-יפו, וזאת בשעות הלילה. אני מבין את המצוקה הכלכלית אליה נקלע העורר, אך לא אוכל להיעתר לבקשה זו. מדובר יהיה במתן אפשרות לעורר, הנאשם במכירת סמים, לשוב ולהסתובב במועדונים, שם, כידוע, הנגישות לסמים מסוג זה אינה מהנמוכות. אין להסכים לכך.

יחד עם זאת, ככל שיעלה בידי העורר לאתר עבודה בה יוכל לעבוד בשעות היום, יוכל להגיש לבית משפט קמא בקשה לעיון חוזר ולשינוי תנאי חלופת המעצר שלו.

7. בכפוף לאמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הצדדים.

